

Mentre fumem

Txema Martínez

A Pere Rovira

Busquem, de matinada, el rastre encès
del sol antic fenent la lluna nova,
la cendra humida del que no hem entès,
el llumí pres que la foscúria cova,

després plaer dels besos d'un sol bes
quan perds el temps i el temps el temps retroba,
en la pell d'ella, foc d'un cos comprès,
en la menja, en el vi, en el vers que troba.

I ens capbussem en l'alta mar d'un delta
sense deixar de veure-la, en el dia
clar que en la nit dels nostres morts s'empelta,

i trobem, a les llàgrimes on nia,
la riallada de la llum esvelta,
la conversió del fum en alegria.